

Matouš 9:2 „Bud' dobré myslí, synu, odpouští se ti [tvé] hříchy.“

DA – Touha věků 267.2 Ochrunutý muž stejně jako malomocný ztratil poslední naději na uzdravení. Jeho nemoc byla důsledkem hříšného života a jeho utrpení umocňovaly výčitky svědomí. Dávno předtím se obrátil na farizeje a lékaře a doufal, že ho osvobodí od duševních útrap i tělesné bolesti. Ti jej však bezcitně prohlásili za nevléčitelného a propustili ho s tím, že propadl Božímu hněvu.... (srv. TV 166.4)

DA – Touha věků 267.3 Ochrunutý muž už byl zcela bezmocný, nikde neviděl naději a propadal zoufalství. Potom se doslechl o Ježíšových zázracích.... (srv. TV 166.5)

DA – Touha věků 267.4 Prosil přátele, aby ho i s lůžkem odnesli k Ježíši.... (srv. TV 167.1)

DA – Touha věků 268.1 Spasitel pohlédl na jeho tvář a v očích, které se k Němu upíraly, vyčetl prosbu. Rozuměl mu, vždyť k sobě tohoto zmateného a pochybujícího muže sám přivolal. Ještě když ochrunutý ležel ve svém domě, Spasitel působil na jeho svědomí. Když litoval svých hříchů a uvěřil, že Ježíš má moc ho uzdravit, když jeho srdce zatoužilo po Kristu, Spasitel mu svou životodárnou milostí poželhal. Ježíš sledoval, jak první záblesk víry přerostl v opravdové přesvědčení, že On jediný může hříšníkovi pomoci. Viděl, že s každým pokusem dostat se do Jeho blízkosti, víra postiženého sílíla. (srv. TV 167.3)

DA – Touha věků 268.2 Spasitelova slova: **Matouš 9,2** (také **Lukáš 5,20**) „Bud' dobré myslí, synu, odpouští se ti [tvé] hříchy“ zněla nemocnému jako hudba. (srv. TV 167.4)

DA – Touha věků 268.3 Jeho zoufalství a beznaděj se rozplynuly, z tváře mu začal vyzařovat pokoj, který po odpuštění hříchů zavládl v celém jeho nitru. Tělo už ho nebolí a celá jeho bytost se proměňuje. Bezmocný ochrunutý muž je uzdraven! Provinilemu hříšníkovi je odpuštěno! (srv. TV 167.4)

DA – Touha věků 268.4 Vírou přijal Ježíšova slova jako dar nového života. Nežádal už nic jiného, jen tíše a spokojeně ležel. Byl tak šťastný, že ani nemohl mluvit. Z jeho tváře vyzařovalo nebeské světlo a lidé, kteří vše viděli, nevycházeli z úžasu. (srv. TV 167.5)

Marek 2:6-12 ⁶Seděli tam někteří z učitelů Zákona a uvažovali ve svých srdcích: ⁷„Proč takhle mluví? Rouhá se! Kdo je mocen odpouštět hříchy, neli jediný: Bůh.“ ⁸Ježíš hned svým duchem poznal, že takto uvažují, a řekl jim: „Proč tak uvažujete ve svých srdcích? ⁹Co je snadnější? Říci ochrunutému: „Tvé hříchy jsou odpuštěny“, nebo říci: „Vstaň, vezmi své lehátko a chod“? ¹⁰Abyste však věděli, že Syn člověka má pravomoc odpouštět hříchy na zemi ...“, říká ochrunutému: ¹¹„Tobě pravím: Vstaň, vezmi své lehátko a jdi do svého domu.“ ¹²On vstal, vzal hned své lehátko a přede všemi vyšel, takže tím byli všichni ohromeni, oslavovali Boha a říkali: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli.“

DA – Touha věků 269.5 Rozpadávající se tělo nemocného mohla uzdravit jen stvořitelská moc. Hlas, který oživil člověka vytvořeného z prachu země, dal život i umírajícímu tělu ochrunutého. Moc, která dala život tělu, obnovila i srdce. Bůh při stvoření **Žalm 33,9** „řekl a stalo se. On přikázal a uskutečnilo se.“ Tentýž Bůh dal život člověku, který byl mrtvý pro svá přestoupení a hříchy. Uzdravení těla bylo důkazem moci, která obnovila srdce. Kristus přikázal ochrunutému vstát a jít, aby všichni viděli, **Marek 2,10** „že Syn člověka má pravomoc odpouštět hříchy na zemi“. (srv. TV 168.5)

DA – Touha věků 270.1 Kristus uzdravil jak nitro, tak také tělo ochrunutého. Po duchovním uzdravení následovalo uzdravení tělesné. Toto ponaučení bychom neměli přehlížet.... Příčinou jejich strádání je břemeno hříchu, vnitřního neklidu a neuspokojené touhy. Nikde jinde člověk nemůže najít úlevu pro své nitro než u nebeského Lékaře. Pokoj, který posiluje mysl a uzdravuje tělo, dává jedině On. (srv. TV 168.6)

DA – Touha věků 270.2 Ježíš přišel, **1. Janův 3,8** „aby zmařil skutky Ďáblovy“. **Jan 1,4** „V něm byl život.“ Řekl: **Jan 10,10** „Já jsem přišel, aby měly život a měly ho hojnost.“ Ježíš je **1. Korintským 15,45** „Duchem

oživujícím“ a má stále stejnou životodárnou moc, jako když na zemi uzdravoval nemocné a odpouštěl viny hříšníků. **Žalm 103,3** „On odpouští všechny tvé viny, on uzdravuje všechny tvé nemoci.“ (srv. TV 168.7)

TMK – Abych Jej znal 336.4 Prostá víra v usmiřující krev mě může zachránit; a stejně jako Jan chci poutat pozornost lidí na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Ježíš mě zachránil, ačkoli jsem Mu neměla co nabídnout. Mohla jsem jen říct: „Nemám co Ti nabídnout, jen k Tvému kříži se upínám.“ Nikdy se nestalo, aby hříšník hledal Spasitele celým svým srdcem a nenalezl Jej....

TMK – Abych Jej znal 336.5 Můžeme se opřít o požehnané ujištění: **Izaiáš 44:22** „Setřel jsem jako oblak tvá přestoupení“. Tvé **Lukáš 7:47** „mnohé hříchy jsou odpuštěny“. Jak vzácný a osvěžující je sluneční svit Boží lásky! Hříšník může pohlédnout na svůj hříchem poskvrněný život a říct: **Římanům 8:34 (B21)** „Kdo nás odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš zemřel“. **Římanům 5:20** „A kde se rozhojnil hřích, tam se nadmíru rozhojnila milost“. Kristus, který obnovuje, zasazuje do nitra nový princip života a tato rostlina roste a přináší ovoce. Kristova milost očišťuje a zároveň odpouští a připravuje lidi k životu ve svatém nebi.

COL – Kristova podobnost 419.6 Náboženství Ježíše Krista znamená víc než jen odpuštění hříchů. Naše hříchy odstraňuje a prázdnotu vyplňuje dary Ducha svatého. Znamená to Boží osvícení, radost v Pánu. Znamená to srdce zbavené sobectví a poctěné trvalou přítomností Pána Ježíše Krista. Jestliže v nitru člověka vládne Kristus, je čistý a osvobozený od hříchu. V životě takového člověka se projevuje sláva, plnost a dokonalost plánu spasení. Z člověka, který přijal Spasitele, vyzařuje paprsek dokonalého pokoje, dokonalé lásky a dokonalé jistoty. (srv. PM 214.5)

Římanům 4:7-8 ⁷„Blahoslavení jsou ti, jejichž nepravosti byly odpuštěny a jejichž hříchy byly přikryty. ⁸Blahoslavený je muž, jemuž Pán vůbec nepřipočte hřích.“